

THE GREEN FUSE

Nigel Ten Fleming

**Del 5 de març al 6 de maig de
2024 al Centre Cultural La
Mercè**

ARTISTA:

Nigel Ten Fleming

COORDINA:

Tomàs Pons

ORGANITZA:

Escola Municipal d'Art

Fer una escultura veritablement conceptual és tot un repte, especialment quan es vol transmetre un missatge molt específic a través únicament de la forma. Espero que aquesta escultura us condueixi cap al missatge que vull transmetre.

Aquesta escultura tracta de combinar un dels grans poemes de la literatura anglesa amb algunes de les paraules més poderoses escrites pel biòleg Charles Darwin.

"The force that through the green fuse drives the flower" ("La força que a través del fus verd impulsa la flor") va ser escrita pel poeta gal·lès Dylan Thomas, i conté sorprenents i poderoses idees sobre el món biològic.

He intentat fer una interpretació escultòrica, entre la filosofia i la biologia, de les paraules d'aquests dos grans pensadors. El nucli central de l'obra és la sèrie ascendent de nombres del 0 al 9. Fora d'aquests nombres hi ha representacions d'una cèl·lula vegetal en una sèrie fractal que va de petita a gran escala, fins arribar a la part superior, coronada per una rosa, la qual apareix de manera destacada en el poema.

Què significa tot això? Les cèl·lules vegetals fractals estan efectivament lligades a una xarxa numèrica, invisible, que és subjacent a tota la matèria. És a través d'aquesta base matemàtica que es desenvolupen i evolucionen.

Sobre l'artista

Nigel Ten Fleming és escultor i expert en biologia. Criat a Kenya, la seva educació va tenir lloc entre Gran Bretanya i els Estats Units. Va obtenir un doctorat en Bioquímica Clínica per la Universitat de Cambridge. Després es va convertir en un empresari biotecnològic d'èxit a Boston i San Francisco. Es va traslladar a Catalunya el 2014, on es va convertir en escultor a temps complet el 2019. El seu tema és Nature Writ Large. Actualment viu i treballa a Girona.

La seva obra s'exposa a la Universitat de Cambridge, al Centre de Recerca Genòmica de Barcelona i a la Universitat de Florència, entre d'altres llocs.

Tota matèria conté graus de vida. La vida no és una propietat en blanc i negre sinó que és espectral, s'estén a les partícules fonamentals. Thomas es compara amb la natura i admet que ell i els objectes de la natura són el mateix:

*"The hand that whirls the water in the pool
Stirs the quicksand; that ropes the blowing wind
Hauls my shroud sail.
And I am dumb to tell the hanging man
How of my clay is made the hangman's lime."*

Ell és l'aigua, la sorra, el vent, la pedra i la rosa, i tot això són ell. Thomas va tenir una extraordinària epifania de connexió en aquest poema.

Per altra banda, les paraules d'admiració de Charles Darwin davant la increïble inventiva de la natura són la segona superposició de l'escultura. El meravellament per la natura era fonamental en el pensament de Darwin. Els patrons ocults de les quadrícules matemàtiques que són subjacents a tota la matèria i a tota la vida és una cosa que va percebre molt profundament al llarg de la seva extraordinària vida, tot i que mai ho va articular del tot. Aquest és un intent de situar Darwin en context i connectar-lo amb l'epifania de Thomas.

Nigel Ten Fleming

